

Nr 323

Av fru **Svenson m. fl.**, om förbud för make att utan andra makens samtycke ikläda sig borgensansvar för gäld.

Vid föregående års riksdag väcktes motion (I: 122) angående förbud för make att utan andra makens samtycke ikläda sig borgensansvar för gäld. I motionen framhölls bl. a. följande.

Även om giftermålsbalken reglerar makes rätt att förfoga över sitt giftorättsgods, synes reglerna i vissa fall lämna andra maken utan skydd mot rättshandlingar, som lätt nog kan visa sig ödesdigra för familjens ekonomi. Det förekommer nämligen inte sällan, att en make — ofta utan att inhämta andra makens samtycke eller att ens ordentligt överväga saken — ikläder sig borgensansvar för skuld till förhållandevis betydande belopp. Mången gång visar det sig sedan, att gäldenären inte betalar sin skuld och att borgensmannen, eventuellt efter utmätning eller konkurs, måste infria densamma eller del av den. Att ett sådant förhållande är otillfredsställande för den andra maken är uppenbart. Anmärkas må därtill att det oftast är mannen, som åtager sig dylika borgensförbindelser. Härigenom har mången gång ekonomisk ruin förorsakats för mannens hela familj. Med hänsyn till barnen gör sig även de sociala synpunkterna starkt gällande.

Första lagutskottet, som lämnade en utförlig redogörelse i förevarande fråga, fann visserligen motionen icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd men framhöll, att tillfälle kunde ges att närmare överväga det i motionen framlagda spörsmålet vid den översyn av giftermålsbalkens regler, som torde komma att inom en nära framtid upptagas av Kungl. Maj:t.

De enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 7 december 1956 tillkallade sakkunniga för översyn av äktenskapslagstiftningen och därmed sammanhängande frågor skall enligt sina direktiv bl. a. verkställa utredning rörande makes förmögenhetsförhållanden. Enligt vår uppfattning synes det icke klart framgå av direktiven, huruvida den i motionen berörda frågan innefattas i utredningsuppdraget. Frågan angående förbud för make att utan andra makens samtycke ikläda sig borgensansvar för gäld bör emellertid utredas, och spörsmålet synes lämpligen böra upptagas till behandling av de sakkunniga.

Med anledning av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller, att ovan nämnda sakkunniga måtte få i uppdrag att jämväl utreda frågan angående förbud för make att utan andra makens samtycke ikläda sig borgensansvar för gäld.

Stockholm den 26 januari 1957

Gärda Svenson

Ingrid Gärde Widemar

Margret Nilsson

Alvar Andersson